

[Lilli Gyldenkilde]

serne. F. eks. er det ofte sådan, at en statsansat direktør har afløst en privat ansat direktør. Arbejdspladsdemokratiet må altså skabes gennem særskilte og progressive foranstaltninger, ellers bliver det ikke til noget.

På den anden side er arbejdspladsdemokrati ikke tilstrækkeligt. Selv om lønmodtagerne er med til at bestemme vedrørende sikkerhed, miljø, personalepolitik osv., har de ingen garanti for, at deres virksomhed ikke med ét bliver solgt hen over hovedet på dem eller den langsomt bliver slagtet, fordi kapitalejeren gennem en årrække har investeret overskuddet i andre og måske mere lukrative foretagender. En garanti for, at sådanne ting ikke sker, opnår lønmodtageren først med fuld sikkerhed i et socialistisk samfund, men de kan dog opnå en begyndende sikkerhed gennem en kollektiv overtagelse af ejendomsretten til den enkelte virksomhed – det vil sige beslaglæggelse af en del af den skabte værditilvækst og sideløbende hermed indførelse af arbejdspladsdemokratiet.

Til allersidst skal jeg pointere endnu en gang, at SF finder det meget vigtigt, at debatten om disse ting forstærkes, og det kan folketinget medvirke til. Ved at sige ja til dette beslutningsforslag har vi ikke bundet os til at sige ja til regeringens endelige forslag. Vor endelige stillingtagen vil afhænge af, om debatten er nået langt nok ud, så der virkelig er tale om en opbakning ude på arbejdspladserne.

Mimi Jakobsen (CD):

Efter at centrum-demokraterne har fået forkastet deres underændringsforslag, skal jeg sige, at vi ikke længere kan stemme for forslaget, men vil undlade at stemme. Grunden til, at vi ikke stemmer imod, er for det første, at der bliver givet en yderligere indflydelse for de offentligt ansatte i kommunerne, og vi finder det rimeligt, at de sidestilles i rettigheder med de statsansatte. Den anden grund er naturligvis, at vi i allerhøjeste grad påskønner, at regeringen har afstået fra at fremsætte forslaget indeholdende en central fond.

Kurt Hansen (VS):

Vi er meget tilfredse med, at denne såkaldte overskudsdeling, som jo i realiteten ville være en stor påtvungen fællesakkord, er

taget ud af forslaget. Selv om vi mener, at forslaget er betydelig bedre, end da det oprindelig blev lagt frem, vil vi stemme imod det. Vi er ikke tilhængere af en udvidelse af classesamarbejde, og vi er ikke tilhængere af, at lønarbejderne bindes op på den kapitalistiske produktionsmåde. Og for kort, ultrakort, at vise det vil jeg referere til, hvad to norske sociologer, to borgerlige sociologer, Thorsrud og Emery, i deres bog – jeg har desværre ikke titlen på den – siger. Jeg citerer fra denne bog:

»En person, som bliver valgt eller udpeget som repræsentant for de ansatte i bestyrelsen, vil finde, at han gradvis bringes over til at blive »almindeligt« bestyrelsesmedlem. Stadig mere vil han se bort fra sin rolle som repræsentant for én speciel gruppe.«

Det mener jeg er sagen i en nøddeskal. Dette med at integrere lønarbejderne i den kapitalistiske produktionsmåde har vi hele tiden sagt ganske klart nej til. Det er en opstart til det videre classesamarbejde, det er en opstart også til den centrale fond, som der er flere partier herinde der er så glade for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges med 75 stemmer mod 47; 13 stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Om denne vedtagelse vil der nu blive givet meddelelse til arbejdsministeren.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

I skrivelse af dags dato meddeler ministeren for offentlige arbejder, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give folketinget en skriftlig

Redegørelse om postvæsenets forhold.
(Redegørelse nr. IV).